

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber
specialis gratiae**

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

XIII. De ultate tribulationis.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](#)

trix et miseratrix totius creaturæ. Si benigni, amabiles, pacifici studuerimus esse, sanctis Angelis similes sumus, [qui nunquam malitiose agunt]. Si sanctam conversationem cum exilio et tribulatione sine solatio sufferimus, sancto Joanni Baptista, qui inter natos mulierum major est, nos conformamus. Desiderium laudis divinæ, cognitio in donis, et fruitio Dei voluntatis ordinata Patriarchis et Prophetis nos similes reddit, [qui se magnis virtutibus conjunxerunt Deo]. Studium divinæ sapientiæ et conversio peccatorum et in tribulationibus perseverantia sanctis Apostolis nos assimilat, qui se reliquerunt usque ad mortem. Si patientiam in omnibus eventibus et fidem catholicam inconcussam usque ad mortem servaverimus, formam Martyrum induimus, qui viam regni cœlestis suo sanguine resperserunt. Quando necessitates vivorum et mortuorum fidelium in sancta Ecclesia cum pietatis studio pertractamus, sanctis Confessoribus, qui cum multis laboribus, vigiliis et sanctis exercitiis similia fecerunt, utiliter conformamur. Pugna invicta contra carnis concupiscentiam, et virginalis munditia conservata, electis Virginibus conformitate sociat, quæ nunquam palmam victoriæ amiserunt. Vera pœnitentia et satisfactio magna sanctis Viduis nos assimilat, quæ post culpas tantam gloriam meruerunt. Quantum omni virtutum studio et operibus attenti fuerimus *in hoc sœculo*, tantum Domino Deo nostro et omnibus Sanctis ejus conformabimur *in futuro*, quieum [cum omni alacritate] secuti sunt *in hoc mortali stadio*, *vitiis repugnantes et virtutibus adhærentes*.

XIII. DE UTILITATE TRIBULATIONIS.

GRATIAS ago Deo quia benignitas est, et quamdiu vixerom meipsam judicans defleo mala mea; *Deus ultionum*, Deus non supervacue ulciscitur *in peccatis*. Quamdiu vanitati et peccato creature subjecta est, *etiam non volens*, non tam virtutibus indiget quam pœna. Quam dum sibimet inflixerit homo consulte et discrete, utilis est assumpta propter Deum; ea vero quam Deus per inimicos suos infert vel

V. 2.

amicos , tanto nobilior et utilior consistit , quanto ipse melior et suavior est omnibus per quos tormenta et supplicia inferuntur. Christus Dominus noster non per poenam quam sibi intulit nos redemit ; verum quemadmodum sibi in poenis famularemur et laboribus , nos instruxit. Passio autem quam ab inimicis et perfidis pertulit sine culpa , mors miserabilis et despacta , in qua nullus cum eo amicus persistit praeter singularem virginalem Matrem , intemeratam Mariam , nostrae redemptionis causa præcipua exstiterunt ; quia vero Mater Virgo Filio veraciter unita fuit interius , cum ei inseparabiliter adhaesit exterius .

Dum ego misera anxiarer et poenarum mearum tedium me teneret , consolatus est me Dominus dicens : Adversatum doloribus , poenarum cruciatibus carere semper , saluti fragilitatis humanæ non convenit ; purificat enim assidue a peccatis multiplicibus hominem et tuetur .

Et ecce vidi in spiritu terribilem peccatorum exercitum nos persequentem , tamquam omnes montes , et lapides , [gramina] , arbores et eorum folia , stillæ pluviarum et arenæ maris in vivas personas versa , nos quærentes opprimere , ne valeamus in Dei misericordia respirare . Igitur contra peccata , quæ quandoque verbis nequimus exprimere , datur nobis ab occulto Dei judicio poenarum asperitas , quas occulte in nostris membris miseris sustinemus ; præterea amaritudo adversatum a futuris lapsibus defendit , quos frequenter munda electorum corda quæ Spiritus Dei repleverit pertimescunt . [Tertio .] hujus etiam incommoditatis nobilitas ad susceptionem Dei gratiæ dignos reddit . Cum enim omne temporale commodum et transitoriam necessitatem terrenumque solatum anxia cum timore et exuli corde suscipio , tum procul dubio divina illa ac delicata adest consolatio .